

## Bình giảng về tám câu đầu của bài thơ Việt Bắc

Author : Thu Trang

### Bình giảng về tám câu đầu của bài thơ Việt Bắc

#### Bài làm

Tố Hữu là lá cờ đầu của thơ ca cách mạng Việt Nam thời kì kháng chiến chống Pháp và chống Mĩ. Thơ ca Tố Hữu mang tính sử thi và tinh thần yêu nước cực kì mãnh liệt. Các bài thơ của Tố Hữu đang mang âm hưởng tự hào, tha thiết về tinh thần dân tộc, sẵn sàng hy sinh thân mình vì lý tưởng cao đẹp của Tổ Quốc. Bài thơ Việt Bắc sáng tác năm 1954 trong hoàn cảnh đất nước đang bước vào giai đoạn cuối của cuộc kháng chiến chống Pháp. **Bình giảng về tám câu đầu của bài thơ Việt Bắc** sẽ cho người đọc biết được nỗi nhớ nhung, bồi hồi của người chiến sĩ khi phải xa Việt Bắc.

#### 2 câu thơ đầu bài thơ là câu hỏi tu từ chứa nhiều cảm xúc

“Mình về mình có nhớ ta  
Mười lăm năm ấy thiết tha mặn nồng”

Đây là câu hỏi tu từ mà người ở lại muốn hỏi người ra đi. Xưng hô “mình – ta” thể hiện sự gần gũi, giản dị như trong ca dao. Câu thơ thể hiện tình yêu thương da diết của người ở lại với người ra đi.

“Mười lăm năm ấy thiết tha mặn nồng”

Khoảng thời gian 15 năm là khoảng thời gian gắn bó, keo sơn của người ra đi và người ở lại. Đây khoảng thời gian cùng nhau chiến đấu, cùng gắn bó với biết bao nhiêu kỷ niệm. Cả người ra đi và người ở lại đều nhớ đến quãng thời gian “thiết tha mặn nồng” ấy.

#### 2 câu thơ tiếp là lời nhắc nhở đối với người chiến sĩ

“Mình về mình có nhớ không  
Nhìn cây nhớ núi, nhìn sông nhớ nguồn?”

Vẫn là cách xưng hô mình – ta quen thuộc, gần gũi, người Việt Bắc muốn hỏi người chiến sĩ còn nhớ hay đã quên cảnh sắc núi rừng nơi đây. Khi trở về Hà Nội, liệu rằng thấy khung cảnh phần hoa ở Hà Nội, người chiến sĩ có còn nhớ về Việt Bắc hay không. “Nhìn cây, nhìn sông” như những hình ảnh gợi nhớ lại những hình ảnh quen thuộc đối với người chiến sĩ.

Bốn câu thơ đầu tiên là câu hỏi của người dân Việt Bắc hỏi chiến sĩ cán bộ miền xuôi. Cùng với đó là cách xưng hô “mình – ta” thể hiện sự gần gũi, giản dị.

Tài liệu chia sẻ tại <https://giaibaitap.mobi>

**Câu trả lời của người chiến sĩ cách mạng được thể hiện qua 4 câu thơ sau:**

“Tiếng ai tha thiết bên cồn  
Bâng khuâng trong dạ bồn chồn bước đi  
Áo chàm đưa buổi phân li  
Cầm tay nhau biết nói gì hôm nay”

Tiếng “ai” dường như là cách diễn tả mà người chiến sĩ sử dụng để chỉ người dân Việt Bắc. Hai từ “tha thiết” để chỉ tình cảm được diễn tả của người chiến sĩ đối với người dân nơi đây.

Tác giả sử dụng từ láy “bâng khuâng, bồn chồn” để thể hiện cảm xúc lưu luyến, day dứt trong tình cảm. Cùng với đó là sự “bồn chồn” chỉ sự day dứt trong tâm trạng của người chiến sĩ. Dường như người chiến sĩ đang ra đi trong tâm trạng ngập ngừng, mang trong mình nỗi nhớ khôn nguôi.

Sau quãng thời gian dài gắn bó ở Việt Bắc, người chiến sĩ dường như không muốn ra đi một chút nào. Tuy nhiên, trách nhiệm và nghĩa vụ là không thể từ bỏ được. Vì vậy, người chiến sĩ quyết định quay về Hà Nội để tiếp tục công cuộc xây dựng tổ quốc.

“Áo chàm đưa buổi phân li

Cầm tay nhau biết nói gì hôm nay”

Màu áo chàm màu nông quen thuộc của người nông dân trong buổi phân li khiến cho người trở về không thể nào quên được hình ảnh đó. Câu thơ “cầm tay nhau biết nói gì hôm nay” đã thể hiện cảm xúc dồn nén của tác giả. “Không biết nói gì” là có quá nhiều điều để nói mà không biết bắt đầu từ đâu. Mười lăm gắn bó keo sơn làm sao có thể nói trong vài câu được. Câu thơ còn thể hiện tâm trạng của người trở về dù chưa đi đã nhớ.

Bình giảng về tám câu đầu của bài thơ Việt Bắc đã cho ta biết cảm xúc của tác giả khi phải rời xa nơi mình từng gắn bó. Mười lăm năm cùng chinh chiến, cùng gắn bó với biết bao kỷ niệm khó quên làm. Đồng thời qua đó có thể hiện được tình yêu da diết của nhà thơ đối với nơi mình từng sinh sống kháng chiến.